

Դեյհուար

محله جماعية القاهرة الخيرية الأرمنية العاشرة

ՏԵՇԱՄՈՒՆ

ՀՐԱՏԵՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԳԱՅԻՐԾԻ Հ.Բ.Ը ՄԻՋԱՑԵՐ

الدير المسؤول : ١. صاروخان - ١٥ شارع عماد الدين بالقاهرة - تليفون ٩١٩٦٣٦ - ص.ب. ٧١٧

ԳԴ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1 - 6

ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ՅՈՒՆԻՍ 1971

Ա.Լ.Ե.Ք ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Մեծանուն Ազգային Բարերար

Հ. Բ. Ը. Մ.-ի ԱՐԺԱՆ Ա. ԽՈՐ ՆԱԽ Ա. ԳԱԶ

Հ. Բ. Ը. ՄԻՍԻԹԻՒՆ

Ա. Զ. Պ

- Տեղեկատուն առ այժմ կը հրատարակուի պարբերաբար:
- Թղթակցութեանց, դրամական նուերներու, գիրքերու, թէրթերու և հանդեսներու առարումները կատարել խմբագրութեանս հասցեին.

Խմբագրութիւն «ՏԵՂԵԿՈՒՏՈՒ»ի

15, Էմաս Էլ Տին Փողոց — Գահիրէ
Հեռախոս 919636 — Նամակատունի 717

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

- 1— Հպանցիկ ակնարկ մը
- 2— Տիար Գրիգոր Կիրակոսեան հանգսեան կոչուած
- 3— Հայաստանի վերելքը
- 4— Զօն Բարեգործականին
- 5— Կոմիտաս
- 6— Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւն
- 7— Հ. Բ. Ը. Մ.ի 57-րդ Ընդհ. ժողովը Նիւ Եռքի մէջ
- 8— Հ. Բ. Ը. Միութենին ներս
- 9— Ջնդունելութիւն ի պատի պր. Միաակ Շալնեանի
- 10— Թէյասեղան ի պատի Միութեան սաներուն
- 11— 1969-1970 տարեցանի ցշանաւարտները
- 12— «Փա՛ռֆ ի բարձունս»
- 13— Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Մ.ի նոր վարչական կազմը
- 14— Տիսունի

ներ յանձն առաւ՝ վերակառուցելու համար պատերազմէն, քաղաքացիական կոիւներէն քանդուած երկիրը և անոր տնտեսութիւնը: Զանտեսուեցաւ նաեւ ուսումն ու մշակոյթը: Բացուեցան բազմաթիւ գպրոցներ, ամենուրեք, և հիմնուեցաւ Պետական Համալսարանը: Ճահճներու չորացումը և ջրանցքներու բացումը կենսական գործ հանգիսացաւ: Հայաստանի բանուսութեան կազմակերպումին հետ զուգահեռ ընթացաւ հայ գիւղացիութեան յառաջացումը: Հերկն ու ցանքը մեքենականացուեցաւ, անթիւ թրաքթրոներով և փոխագրական միջոցներով: Բնակարաններու շինութեան գործ առաջ տարուեցաւ տենդագին:

1936 թուականին, Խորհրդային Միութեան նոր Սահմանադրութեամբ, վերջ տըրւեցաւ Անդրկովկասեան Դաշնակցութեան և Հայաստան մտաւ Խովետական մեծ ընտանիքին մէջ՝ իրեւ հաւասարազօր անդամ տասնըլեց հանրապետութիւններու միութեան: Հայաստանի պիւտճէն այլեւս ուղղակի կը քուէարկուէր Համամիութենական Խորհրդարաննէն, ինչ որ կենսական էր մեր երկիրը աւելի արագ վերակառուցելու համար:

Խորհրդային իշխանութիւնը, հազիւրաւարած տեղական բնակչութեան կարիքները, 1922ին իսկ կոչ ըրաւ հայ պանդուխտներուն՝ որ գառնան հայրենիք: Բաղմաթիւ աշխատաւորներ, որոնք ապաստանած էին Իրան, Միջագետք, կամ գաղթած արաբական երկիրներ և հարաւային եւրոպա, վերադարձան Հայաստան՝ մտնելով 1925ին սկսեալ կազմակերպուած (պետութեան կողմէ) ներգաղթի կարաւաններուն՝ մէջ: Հայաստան գարձան նաեւ մեծ թիւով մտաւրականներ, ուսուցիչներ և մտանագէտներ:

Համաշխարհային Բ. պատերազմին, նացի բանակներուն գէմ կուուեցան հայկական զօրաբաժինները եւս, թիւով հինգ: Դրիմի մէջ մենք կորսնցուցինք մեծ թիւով երիտասարդներ, բայց Թամանեան հըրածային 89-րդ զօրաբաժինն էր Պերլին մատողը՝ 1945ին: Հայրենական պատերա մը յաղթանակվ աւարտելէ ետք՝ վարձատրեւեցան 70 հազար այն հայ մարտիկները.

որոնք կոուած էին թշնամիին գէմ: Մարաջախտ Յ. Բաղրամեան, ծովակալ իստկով, զօրավարներ Նուէր Սաֆարեան, Պապաջանեան և 60 ուրիշ գեներալներ: Հերոս հռչակուեցան 103 հայեր, ինչպէս Նելսոն Ռուփիանեան, Դաշտոյեան եւլին. Հայ սստանի տուած օժանդակութիւնը՝ հայրենական պատերազմին, անհամեմատ չափով մեծ եղաւ:

Պատերազմէն ետք՝ երկրի վերականգնումը հիմնական գործն էր իշխանութեան և ժողովուրգին: Հիմնուեցան նոր քաղաքներ և բազմաթիւ գործարաններ: Կրթական յառաջդիմութեանց կողքին, գրականութեան և արուեստի աննախընթաց վերելք մը իրականացաւ: 1949ին հիմնուեցաւ Գիտութիւններու Ակադեմիան, յարակից բաժանմունքներով: Հրատարակչական խոշոր աշխատանք մը սկսաւ:

Զարկ տրուեցաւ հայրենագարձութեան և մինչ այդ ութսուն հազար ներգաղթած հայերու թիւը հասաւ երկու հարիւր հազարի: Այս առթիւ, բնակարանի և գործի մեծ գժուարութիւններու հանդիպեցաւ հայրենի կառավարութիւնը, բայց ի վերջոյ յաղթական գուրս եկաւ: Եւ այսօր՝ նոր ներգաղթող հայերը, իրենց տան բանալին ի ձեռին կը մտնեն հայրենիք, յաջորդ առաւօտն իսկ գործի երթալու ապահովութեամբ:

Հայաստանի արտագրութիւնները ըսկըսան արտածուիլ: Ներկայիս 70 երկիրներ կը ստանան հայկական ապրանքներ, 150է աւելի տեսակներով, արտագրութիւնը՝ 678 արդիւնաբերական ձեռնարկութեանց: Ներկայիս, Հայաստանի արդիւնաբերութիւնը՝ 180 անգամն է նախայեղափոխական ըրջանի արդիւնաբերութեան:

Ելեկտրականութիւնը առատ է Հայաստանի մէջ: Բոլոր աշխատանոցները ելեկտրական ոյժով օժտուած են և թիքնիք արդիւնական սարքերով: Յետին գիւղն իսկ ունի լոյս և ելեկտրական ոյժ: Միայն 1969ին Հայաստան արտադրած է 5 միլիոն 408 միլիոն քիլովաթ—ժամ ելեկտրականութիւն, որ 2,7 անգամ աւելի է քան ցարական Ռուսաստանի արտագրութիւնը՝ 1913ին: Ինչ գրամագլուխ որ յատկացուած

է 1921ին 1961, նոյնը տրամադրուած է վերջին հնգամեակին:

Ճամբաներու և երկաթուղային հազոր-դակցութեանց ցանցը նախանձելի է այժմ: Օգանաւային և «ծովային» սպասութիւնն ալ յայտնապէս յառաջացած է:

Մշակելի հողերուն տաշածութիւնն է, այժմ, 255 հազար հեքտար, այսինքն 1920 թուականի տարածութեան չորս անգամը: Քառահարթերը կը կոտրուին կամ հողով կը ծածկուին ու կը վերածուին մշակելի գաշտի: Պաղաբառութիւնը՝ 1920ին բազգատմամբ՝ աւելցած է 12 անգամ: Դաշտերուն մէջ բանող թրաքթորներու թիւը կը հասնի 9000ի: Աւելինք 1700 հացահատիկային կոմբայն և 10 հազարէ աւելի փոխադրակառք: Գիւղատնտեսութեան մեր պիւտէն 1,3 միլիոն սուբլի է, Ու մենք ունինք 7600 հողագէտ - ճարտարագէտ - գիւղատընտեսական մասնագէտներ:

Բնակելի հողերու տարածութիւնը հաշած է 802 հազար քառակուսի մեթրի: Հսկայական չէնքեր և ընդարձակ աւաններ կը կառուցուին տարուէ տարի:

Կրթական մարզին մէջ յառաջդիմութիւնը՝ խանգագառիչ է: 1590 նախակրթարաններու մէջ կ'ուսանին 634 հազար աշակերտներ, 32 հազար ուսուցիչներով: Մանկապարտէզ - մանկամառերներու մէջ կան 90 հազար մանուկներ:

Բարձր կրթութեան հիմնարկներուն մէջ, թիւով 12, կ'ուսանին 53 հազար աշակերտներ: 50 տարուան մէջ Հայաստան տուած է 80 հազար որակեալ մասնագէտներ: 60 գոլէճներու մէջ կը պատրաստուին 45 հազար ուսանողներ:

Գիտահետազօտական հիմնարկներու թիւը կը հասնի 100ի, ուր կը գործին 11,600 գիտաշխատողներ: Տարրալուծարաններ, գեղորայքի գործարաններ, գիտական գործիքներու աշխատանոցներ իրարու հետ կը մրցին:

Ծնկերային կեանքը վառ է: 1100 ակումբներ կան Հայաստանի մէջ, 1254 ժողովրդային գրադարաններ: Գրական, երաժշտական, թատերական, շարժանկարի և նկարչական յառաջդիմութիւններ նախընթաց չունին: Հայպետհրատը, այժմ՝ Հա-

յաստան», «Լոյս», «Միտք» անուանակոչութեամբ բաժիններով, միլիոնաւոր գիրքեր կը հրապարակէ: Կը տպագրէ նաեւ հին և սփիւռքահայ գրողներու գործերը:

1945ին կազմուեցաւ Արտասահմանի հետ Բարեկամութեան եւ Մշակութ, Կապի նկերութիւնը, որ սկսաւ սփիւռքահայութեան մշակութային կարիքներուն գոհացում տալ: 1960ին, այս ընկերութիւնը վերածուեցաւ Սփիւռքահայութեան հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէ անունով՝ մարմինին, նախագահութեամբ՝ պատմագէտ Վարդգէս Համազապեանին: Այսօր, այս Կոմիտէն կը հանդիսանոյ գերագոյն բարերարը՝ նաեւ Սփիւռքի հայութիւնը ուժացումէ փրկելու կենսական գործին մէջ: Հայաստան, Սփիւռքի իր զաւակներուն կը զրկէ անհամար թերթ, գիրք, նկար, երգապնակ, ապա՝ արուեստագէտներու խումբեր, թատերական կազմ, մտաւորականներ, ուսուցիչներ, փոխն ի փոխ արտասահմանէն եւս այցի հրաւիրելով բազմաթիւ գաղութահայ գրողներ և գործիչներ:

Բժկութիւնը գերազանցօրէն զարգացած է Հայաստանի մէջ: 1920ին մեր հայրենիքին մէջ կար 26 հիւանդանոց՝ 235 մահճակալով. այժմ ունինք 265 հիւանդանոց՝ 20 հազար մահճակալով: Բժիշկներու և բուժաշխատողներու թիւը՝ 7329 + 17274: Երկրի բնակչութեան թիւը աւելցած է 41,4 տոկով և հասած 2,5 միլիոնի:

Հայաստան երկու անգամ՝ արժանացած է Էնինի շքանշանին: 179 քաղաքացիներ ստացած են աշխատանքի հերոս տիտղոսը, 130 հազար աշխատաւորներ՝ Միութեան շքանշան: 24 ձեռնարկութիւններ եւս պարգևեւած են նոյն շքանշանով: 37 ուրիշ ձեռնարկութիւններ՝ ստացած են Ս. Միութեան Գերագոյն Սովետի շքանշան, 128 կազմակերպութիւններ՝ կ. կ. ի շքանշան:

Աշխարհին ծանօթ է նաեւ, թէ Հայաստան ինչպէս կը կատարէ յոթեկանական տօնակատարութիւնները: Պատմական հղելութիւններ պիտի մնան կենինի. Այսեաթ նովայի, Կոմիտասի, Թումանեանի, Պարոնեանի և այլոց յոթեկանները, որոնց արտասահմանեան հիւրեր ալ հրաւիրուեցան:

Հայաստան, կրթական գործը անհա-

մեմատ չափով կազմակերպելէ ետք, 1960էն սկսեալ՝ բարձրագոյն ուսումնարաններու մէջ ընդունեցաւ արտասահմանեան ուսանողներ: Ներկայիս, Պետական Համալսարանի փոլիթեքնիկ, բժշկական և մանկավարժական ինստիտուտներուն մէջ կը կատարելագործուին 17 երկրներէ եկած 245 գաղութահայ ուսանողներ: Կան նաև Գերմանիայէն, Լիհաստանէն, Չեխիայէն, Վիեթնամէն եկած ուսանողներ՝ ուսուելէն սորվելու համար:

Այս մեծ նուաճումներուն մէջ, սակայն, մեծագոյններէն պէտք է սեպել Ս. Էջմիածնի վերակազմակերպումը՝ օժանդակութեամբ սովետական իշխանութեանց: Բարիքը սկսաւ Գէորգ Զ. Զէօրէքճեան կաթողիկոսի օրէն (1945): Յատուկ կռմիտէի օժանդակութեամբ՝ Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդը կազմակերպեց ներքին և ար-

տաքին թեմերը, զարգացուց Գէորգեան ձեմարանը: Ապա՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնը, 1955ին, օժտուեցաւ շինարար Հայրապետով մը, յանձին վեհ. Վազգէն Ա. Պայճեանի, որ բարգաւաճութեան տարաւ Կաթողիկոսութիւնը, հիմնեց արդիական տպարան և անձնական այցելութիւններով աւելցուց ներքին և արտասահմանեան թեամերու ազգապահպանման կորովը: Ս. Էջմիածնի, Մշակութային Կապի Կոմիտէին հետ, վրկարար կը հանդիսանան համայն հայութեամ՝ չնորհիւ Հայաստանի պետական կազմին անվերապահ օժանդակութեան:

Ահա՛ այս չքնաղ ու պանծալի երկրին վերածնութեան Յիմամեայ Յորելեանն է՝ որ կը տօնենք ամենուրեք, Հայաստանի թէ Սփիւռքի մէջ, շքեղօրէն:

ՀԱՅԿ ԺԱՄԿՈՉԵԱՆ
Գանիրէ, 29 Նոյ. 1970

կը նեմեին հաստաբուն ծառերու ստուեր-
ներուն տակ:

Սողոմոն կը նայեր խաղացողներօսն ու
գժուարութեամբ կը զսպէր խաղի մեջ նետ-
ելու իր ցանկութիւնը: Այս երկընորանքին
մեջ անոր ուշագրութիւնը գրաւեցին երկու
պատանիներ, որոնք տար-տար վիճելով եկան
հստան իր մօտիկը:

— Վայ, այս այն նորեկն է, որ այն-
քան յաջող քննութիւն տուած է,— ըստ
անոնցմէ մեկը ասեկի մօտենայով Սողոմոնի՛:

— Անոնց ի՞նչ է, նորեկ եղբայր— հար-
ցուց ան:

— Սողոմոն, — քաղցր ժպիտը դեմքին
ըստ նորեկը՝ նայելով անշեղ անոր աջքե-
րուն մեջ:

— Ծանօթանանք, Սողոմոն, դուն ինձի
հանելի կը բռնիս, իմ անունո նոյնիշէ է, — եւ
ձեռքը երկարեց Սողոմոնին:

— Այս տղան սովորական երախայ չէ, —
ըսին զինք լսողները, — երգը նոզիւն կը բխի:
Ի՞նչ ընտանիքի զաւակ է:

— Հասարակ տիշխատառքի, — պատաս-
խանեց Սողոմոնը եջմիածին բերող Դեր-
ձակեանը, միակ ժառանգութիւնը, զար հայ-
րը կտակած է որդիին երգն է, սկըզ զեղի
երգը:

— Կ'երեւի թէ ան ընդհանրապէս մեծ
ուեր ունի դէպի ուսումնք, — ըստա Կարողի-
կոսը. — քննութեան ատեն ուսումնական բո-
լոր նիւրերէն ալ բարձր բուանշաններ ըս-
տոցած է: Թօդ մնայ ու սորմի, միայն պէտք
է զինք ուղարկել լեզուազէտ Մանուկ
Աբեղեանի բով, որ լեզուն մարքուի զաւա-
ռաքարբառէն:

Սողոմոն, այդ պատանին, ապագայ
երաժշտագէտ Կոմիտասն էր:

ՄԵԼԳՈՆԵԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆԸ

Ա. — ՊԱՏՄԱԿԱՆ

Մելգոնեան կրթական հաստատութիւնը կիպուսի Հանրապետութեան մայրաքաղաք՝ Նիկոսիայ մէջ գտնուող գլխարօթիկ կրթարան մըն է, որ հիմուած է 1924 թուականին, չնորհիւ Աղա Գրիգոր և Աղա Կորապետ Մելգոնեան եղբայրներու իշխանական նույրատութեան։ Ուսումնական կետնքը սկսած է 1926-ի Փետրուարին։

Հաստատութեան հիմնադրութիւնը սերտորէն կապուած է 1915-ի Հայկական Մեծ Եղեռնին և ապա, անոր հնաւեւող հայ որբերու և որբուհներու փրկութեան զործին հետ։ Արդարեւ, խորապէս ազգուած իր ժողովուրդին անլուր տառապանքէն, Աղա Կարապէտ Մելգոնեան, իրականացնելով իր երէց եղբօր երազը և յարգելով անոր սրբանուէր կտակը, իրենց ամբողջական ու հսկայ հարստութիւնը կը տրամադրէ հիմնելու Մելգոնեան կրթական Հաստատութիւնը, պաշտօնապէս կտակարար կարգելով Հայկական Բարեգործական Ծնդհանուր Միութիւնը։

Մելգոնեան կրթական Հաստատութիւնը հիմնադրութեան իր առաջին տարիներուն ոչ միայն հայեցի դաստիարակութիւն կը ջամբէր տարաբախտ պատանի սերունդին, այլ նաև զանոնքի պատրաստ էր իր առագայ արհեստաւորներ։ Տարիներու թաւալումին հետ և մեր ազգային իրականութեան բարեցրումին համբնթաց, այս կրթարանը, պահելով հանդերձ իր հիմնական նկարագիրն ու ոգին, յանձն կ'առնէ նոր պատասխանատութիւններ, ներգաշնակելով իր ձրդտումներն ու ծրագիրները կեանքի արդի պահանջըներուն հետ։

Անմահանուն Բարեգործաներու սրբանըէր կտակը և Մ. Կ. Հաստատութեան պատասխանատու մարմիններու ճիգերն ու զորովութիւնները տուած են իրենց փառաւոր արդիւնքը անցնող 45 տարիներու ընթացքին։ Այս իրողութեան պերճախօս վկայութիւններն են Հաստատութեան բազմաթիւ շրջանաւարտներուն և ըջանաւարտուհներուն նուաճած բարձր ու պատ-

ւաւոր դիրքերը՝ ազգային, ուսումնական, առեւտրական և տակաւին այլ մարզերէներս, հայրենիքն սկսեալ մինչեւ հեռաւոր Ամերիկաները, Եւրոպա, Մերձաւոր Արևելք և այլուր։ Մ. Կ. Հաստատութիւնը գաղութահայութեան և նոյնիսկ հայրենիքի կեանքին մէջ, այլեւս աւանդութիւն ունեցող և ինքզինք պարտագրող իրականութիւն մըն է։

Բ. — ԿԱԼՈՒԱԾՈՎ ԵՒ ԴԻՐՔ

Մելգոնեան կալուածը կը գտնուի Կիպրոսի մայրաքաղաք՝ Նիկոսիոյ հարաւարեւնքը, Լիմասոլի և Լառնագայի ճամբաներու բաժանման անկիւնէն դէպի Լիմասոլ երկարող թեւի ձախին, մօտաւորապէս 460 մետր երկարութեամբ և 400 մետր լայնքով, թեթեւ բարձրաւանդակի մը վրայ, որ ատենին, — ըստ պաշտօնական կալուածաթուղթին — «Սպիլիոս տու Գալոյերու» (քարայր բարի անձանց ճգնաւորաց) կոչուած է, ապա հայաբար՝ «Ծաղկաբլուր»։

Կալուածի ընդհանուր տարածութիւնն է 137 տէօնիւմ, աւելի քան 18.7 հեկտար կամ շուրջ 184,000 քռ. մետր։ Այս տարածութեան մէջ, շէնքերը կը գրաւեն 3000 քռ. մետր գետին, մարզադաշտերը՝ 25,000. քակ և ճամբար՝ 32,000, մշակելի գաշտեր, պարտէզներ՝ 32,000, պուրակներ՝ 52,000 և 40,000 քռ. մետր ժայռոտ ու խոպան տարածութիւններ։

Կալուածին մաս կը կազմէն մեծ ու փոքր 15 շէնքեր, որոնց գլխաւորներն են՝ կերպոնական եռայարկ զոյգ շենքերը, մին աղջկանց բաժին և միւսը՝ մանչերու Միւս կարեւոր շէնքերն են՝ բնորեարի վիլան, որ յետոյ գարձած է Տնօրէնի բընակարան, Զիւանդանոցը՝ ազգկանց և մանչերու բաժիններով, ուսուցիչներու բնակարաններ՝ 8 ընտանեկան յարկաբաժիններով և 2 առանձին ուսուցիչներու սենեակներով։ Ապա նաև պաշտօնեաներու բնակութեան յատկացուած սենեակներ, խոհանոցը, լուացարանը, բաղնիքը և այլ շէնքեր։

1963-ի վերջաւորութեան, Կիպրոսի ծառոթ գէպքերուն պատճառաւ Հայ Եկեղեցւոյ և Հայ Վարժարանի շէնքերը մնացին թրքաց կողմէր: Յաջորդ տարին իսկ Մելգոննեանի մէջ կառուցուեցան երկու շէնքեր և վարձու տրուեցան Հայ Վարժարանի Հոգաբարձութեան: Վերջին եօթը տարիներուն ուրեմն Նիկոսիոյ Հայ Նախակըրթարանը կը գտնուի Մելգոննեանի ըլրջափակին մէջ:

Գ. — Վ. Ա. Բ Զ Ա Զ Ե Ւ

Մելգոննեան Կրթական Հաստատութեան գերազանց պատասխանատու մարմինն է Հ. Բ. Բ. Միութեան Կեդր. Վարչական ժողովը. Նիւ Եորք, որ կը նշանակէ Հոգաբարձութիւնը, կ'ընտրէ անօրէնը, վաւերացնէ ու կը հաւասարակշռէ տարեկան պիտածէն և կ'որոշէ Հաստատութեան ընդհանուր ուղղութիւնը:

Կեդր. Վարչական ժողովը իր կողքին ունի նաեւ Կրթական և Մշակութային Յանձնախումբ մը, Նիւ Եորք, որ Հ. Բ. Բ. Միութեան ենթակայ այլ գպրոցներու կարգին՝ կը զբաղի նաեւ Մ. Կ. Հաստատութեան ուսումնական և այլ հարցերով:

Հաստատութեան գործերու բարւոք ընթացքին կը հսկէ եօթը անդամներէ բարկացած Հոգաբարձական Մարմին մը, որ կը զբաղի պիտածէի մատակարարութեամբ, կը վարէ թղթակցութիւններ Կեդր. Ժողովին հետ, և Տնօրէնութեան հետ համախորհուրդ՝ կը կատարէ ուսուցչական կազմի ու պաշտօնէութեան ընտրութիւնը ու կը գիւրացնէ առհասարակ գպրոցական ամէն տեսակ գործունէութիւններ:

Գ. — Ն. Պ. Ա. Տ. Ա. Կ

Մելգոննեան Կրթական Հաստատութիւնը ինչպէս անցեալին, նոյնպէս ներկայիս, հայկական նկարագրով ուսման կեդրոն մըն է, ուր գուրգուրանքով կ'ուսուցուին հայագիտական նիւթեր — լիզու, զրականութիւն, մատենագրութիւն և պատմութիւն: Հաստատութիւնը կը ձգտի պատրաստել ողջախոհ և գիտակից հայ մտաւարականներ, ուսուցիչներ և ազգային ա-

Հ. Բ. Բ. Միութեան 57րդ Ընդհանուր ԺՈՂՈՎԸ ՆԻՒ ԵՈՐՔԻ ՄԵՋ

Հ. Բ. Բ. Բ. Միութեան 57րդ Ընդհանուր ժողովը տեղի ունեցաւ 12 Դեկտ. 1970ին, Նիւ Եորքի Հայոց Առաջնորդարանի «Կիւլպէնկեան» Մշակութային Կեդրոնի Հ. Գավուգմէան» սրահին մէջ:

Սոյն ժողովին կը ժամանակցէին 112 իրաւասու անդամներ, կազմակերպութեանց զանազան երկիրներու մասնաճիւղներէն ստացուած 2408 ձայնով:

Այնուհետեւ Նախագահը Բնդհ. Ժողովին ատենապետ նշանակեց պր. Զ. Մելքոննեանը, ինչպէս նաեւ նշանակեց՝ Ստուգիչ Յանձնախումբ, Քուէլախոյզ Յանձնախումբը, Նշանակիչ Յանձնախումբը և Որոշումներու Յանձնախումբեր:

Բնդհանուր Տնօրէն պր. Միսաք Հայկենց ներկայացուց 57րդ Ընդհ. Ժողովի հրաւելքագիրը:

Ապա խօսք առաւ Հ. Բ. Բ. Միութեան պատուական նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեան: Ան անդրագարձաւ տարուան ընթացքին մը եր կազմակերպութեան արձանագրած յառաջդիմութեան, ստացուած

ուաջնորդներ, յատկապէս Մերձաւոր Արեւելքի հայաշատ գաղութներուն համար:

Արդի պայմաններու ընձեռուած ուսման բազմապիսի կարելիութիւնները նկատի առած, ուսումնատենչ պատանիներու և պատանուհիներու համար Մ. Կ. Հաստատութիւնը այժմ ունի բարեփոխեալ ուսման ծրագիր մը: Հայագիտական ամբողջական ուսման առընթեր որդեգրաւած է համաշխարհային վարկ ունեցող անգլիական ծի. Սի. Ի ի ծրագիրը որ մեր սահմանը ու սահմանակիները կ'առաջնորդէ Սովորական Մակարդակի և ապա Բարձրագոյն Մակարդակի քննութիւններուն, որոնց շնորհիւ Հաստատութեան շրջանաւարտները կարելիութիւնը կ'ունենան ընդունելու և շարունակելու իրենց ուսումը համարաններէ ներս:

նուիրատուութիւններուն, կտակներուն և ազգապահպանման նպատակներու համար կատարած իր նիւթական յատկացումներուն, որ 1.78.953 տոլարի կը յանգի, ինչոր անցեալ տարուան վրայ 83.000 տոլարի յաւելում մը կ'երեւար: Յարգելի նախագահը աւելցուց թէ պէտք է մեր ջանքերը բազմապատկել մանաւանդ երիտասարդական գործունէութեանց ոյժ տալով:

Ան եղբակացուց իր ճառը, ողջունելով Ա. Հայաստանի և հայ ժողովուրդի 50ամեակը, մաղթեառվ որ հայրենի ժողովուրդը խաղաղ պայմաններու տակ շարունակէ իր ստեղծագործ կեանքը:

Ապա նախագահին հրաւերով յաջորդաբար խօսք առին Շնորհք Պատրիարք, Թորգոմ և Վաչէ Սրբազնները, որոնք սրտազել արտայայտութիւններով զնահատեցին Բարեգործականի բազմաձիւղ գործունէութիւնը և անոր վարիչներուն անձնուերաշխատանքը:

Էնդհանուր Ցնօրէն Ա. Հայկենց ներկայացուց Հ. Բ. Ը. Միութեան 1969 տարւան գործունէութեան տեղեկագիրը, որմէ ետք վարչական մասնակի ընտրութիւններ տեղի ունեցան: Մինչ այդ ուղերձները ըրբն Տիրան Սրբազն, Վեր. Ա. Պետրիկեան, պապ Երուանդ Մարտիկեան և Զարեհ Մելքոնեան ինչպէս նաեւ պր. Ռոժէ Ջրբաշեան:

Յետ փակման սոյն լնդհանուր Ժողովին, ներկաները ցնցիչ անակնկալի մը առջեւ գտնուեցան երբ Տիրար Ալեք. Մանուկեան, իր տարիքին բերմամբ կը յայտնէր թէ պիտի հարկադրուէր Հ. Բ. Ը. Միութեան նախագահութենէն հրաժարիլ, նոյն ատեն խոստանալով ամէն կերպով աջակցիլ Միութեան վերելքին համար: Ժողովականները մերժեցին ընդունիլ սիրելի նախագահին որոշումը: Միութեան զեկավար գէմքեր և պարզ անդամներ ձայն առնելով ներբողեցին անոր արդիւնաշատ պաշտօնավարութիւնը, և կոչ ուղղեցին իրեն որպէսզի ետ առնէ իր որոշումը: Միւս կողմէ, բարեփոխութեան ենթարկելով Միութեան կանոնագիրը, Պր. Ա. Մանուկեանը Հ. Բ. Ը. Միութեան ցկեանս նախագահ հոչակել:

Հ. Բ. Ը. Միութեանէն ներս

ՀԱՅԵԿԱՆ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻՈՅ ՄԵԶ

Ուրախութեամբ կ'արտայայտուին, որ Աղեքսանդրիոյ Հ. Բ. Ը. Միութեան վարչութիւնն աղ 1971ի աւրեշցանին ունեցած է բեղուն և յաջող գործունելութիւն մը:

Ան կարդացած է զօրավիզ կանգնիլ յոյր միութիւններու ձեռնարկելուն և իր զործու մասնակցութեամբ, հաստատ պահել իր ընդդրկած դիրքաւորումը:

Իր կազմակերպած ընդունելութիւններուն, յուշեւելուն, հանդիսներուն և պատուափ:

Ժողովը փակուեցաւ ժամը 5,30ին, Տիրան Սրբազնի աղօթքով:

* * *

Սպասեցինք և յուսացինք: Եւ ահա մօտ երեք ամիս ետք, ուրախութեամբ տեղեկացանք որ նախագահ Տիար Ա. Մանուկեան Պատ. Կեդր. Վարչ. Ժողովէն, Փետրուար 9ի նիստին մէջ յայտնած է, որ հակառակ հանգստեան կոչուելու իր բուռն փափաքին, վերաքնննած է իր որոշումը:

Նոյնպէս կը տեղեկանք, որ այս աղետաբեր որոշման, ի լուր՝ մամուլ, կագմակերպութիւններ, մարմիններ, աշխարհի չորս ծագերէն, խմբագրականով, հեռագրով և հեռաձայնային հաղորդակցութեամբ համահայկական հոգեշարժ ցոյցերով մը խնդրած էին նախագահէն ետ առնել իր որոշումը:

Ժողովը մեծ ուրախութեամբ գիմաւորած է նախագահին յայտարարութիւնը և ընթացք տալով 57րդ Ընդհ. Ժողովի յանձնարարութեան, զինք հոչակած Կեդր. Վարչ. Ժողովի ցկեանս անդամ եւ Հ. Բ. Ը. Միութեան ցկեանս նախագահ:

Հարկ է լնդունիլ, թէ մեր սիրելի նախագահին վերանորոգ յանձնարարութիւնը մեծ զոհողութիւն մըն էր անկասկած: Եւ հայ ժողովուրդը երախտագիտութեամբ պէտք է յիշէ ընդդմիշտ:

ԱՊԱՀՈՒՆԻՒ

ՀՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ Ի ՊԱՏԻՒ

ՊՐ. ՄԻՍԱԿ ՇԱԼՃԵԱՆԻ

Ուրբաթ, 26 Մարտ 1971ի երեկոյեան ժամը 7ին, Միութեանս հանգիսավայրին մէջ տեղի ունեցաւ ինդունիլութիւն՝ թէ յասեղան, ի պատիւ վաստակաւոր աշխատակից՝ Պր. Միսակ Շալճեանի իր բազմավաստակ աշխատութեան և հանգստեան կոչուելուն առիթով, կազմակերպութեամբ Գահիրէի Հ. Բ. Բ. Միութեան Մասնաժողովն:

Ներկայ էին Տեղական Մասնաժողովի լրիւ կազմը, Կեդր. Յանձնաժողովի Վարչութիւնը, ինչպէս նաև սաներ, նաև կիրածներ և անդամներ, որոնք եկած էին իրենց վերջին յարգանքի տուրքը մատուցանելու

րութիւններուն առլնթեր, կամ նաև շանեկան դասիութիւններ:

Սոյն դասախոսութեամց շարքը վերսկած է 17 Մայիս 1970ին: Առաջին ձեռնարկին դասախոսած է եղիպտահայ զաղութիւն ծանօթ դիմութեան իրաւաբան և գրաքշ՝ պր. Առնիան Շալճեազ, ինչ ունենալով «Հին և նոր սերունդներու յարաքերութիւններ»:

Երկրորդ անհրաժեշտ դասախոսութիւնը սկսվեց 3 Յուլիս 1970ին, պր. Մկրտիչ Անդրանիկ Բեմպէնանի կողմէ: Ան խօսած է «Սփիւրի ձուրման հարցին շուրջ», որ իսկապէս գնահատուած է ներկալիքներէն:

12 Յուլիս 1970ին, եւս դասախոսական երեկոյ մը տեղի ունեցած է, զաղութիւն ծանօթ դիմութեան Տեղբ. Յակոբ Անդրեանի կողմէ, ինչ ունենալով իին սերունդի կարեւոր դիմութեան «Աշխանք», շայն տեղեկութիւններ տալով ներկալիքներուն:

Այս դասախոսութեամց ընթացին, ընդհանուրական Միութեամ դատամալ լիովին լեցուած է բազմաթիւ հայրենակիցներու:

Կը շնորհաւորեմ Աղքամակրիոյ Հ. Բ. Բ.

Միութեամ վարչութիւնը եւ կը մատքեմ, որ միշտ յարաւեւէ իր այս ազգօուտ գործունեութեան մէջ, պահելու համար ուղիղ հայրենակիցներու ձականը:

մեր բազմամեայ աշխատակցին՝ Պր. Միսակ Շալճեանին:

Սոյն հանգիսութեան բացման խօսքը կատարեց Գահիրէի Հ. Բ. Բ. Միութեան Ատենապետ Պր. Հայկազուն Քիւրքճեան, որ մէջը բերելով ըստ թէ, բացի իր այս արժանի հանգիսութը առնելէ, ան հոգով կապուած է ու կապուած պիտի մնայ, որովհետեւ ան լաւ կը ճանչնայ այս օրհնեալ Միութեանս կնանքն ու գործը: Անկէ ետք հրաւիրեց Պր. Աւետիս Մովլէսէնը, որ երիտասարդներուն կողմէ կարգաց զգայցունց ուղերձ մը:

Նաեւ յաջորդաբար խօսք առին Պր. Ա. Սարուխան և Պր. Տիգրան Պապիկեան, որոնք եւս գնահատեցին Պր. Շալճեանի բազմամեայ աշխատութիւնը, մանաւանդ անոր, մօտ քառասուն տարուայ հաւատաւոր անդամ ըլլալը:

Նոյն պահուն կարգացուեցաւ Օր. Արմենէ Պետրոսեանի կողմէ՝ զրկուած Տիկ. Զապէլ Թիւրապեանի երկու խօսքը, նըւիրուած Պր. Շալճեանի հանգստեան կոչուելուն առիթով: Գնահատանքի այս խօսքերէն ետք կեդր. Յանձնաժողովի Ատենապետ՝ Պր. Յովհաննէս Քեհեանի ձեռնարկութիւնը յիշատակի գեղեցիկ արծաթեայ պնակը նույիրուեցաւ Պր. Միսակ Շալճեանին:

Առիթէն օգտուելով խօսք առաւ օրւան պատւոյ հիւրը և չնորհակալութիւն յայտնեց սոյն գնահատանքի նուէրին համար ինչպէս նաև երախտագիտութեան զգացումներով, արտայայտուեցաւ հանգէպ Միութեանս, նաև վարչութեան որ գաղափարը յղացած էր՝ ընդունելութեամբ մը պատուել զինք:

Յուղումի այս արտայտութիւններէն ետք, փակման խօսքը կատարեց Պր. Հայկազուն Քիւրքճեան, մաղթելով անոր երկար և քաջառողջ կեանք:

Ողջոյններով և մաղթանքի խօսքերով բաժնուեցան ներկաները օրուան պատւոյ հիւրէն:

«ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ» պարբերակը նսյնպէս կը չնորհաւորէ Պր. Միսակ Շալճեանը և յաջողութիւն կը մաղթէ անոր նաեւ քաջառողջ կեանք:

Ա. Մ.

ԹԵՅԱՍԵՂԱՆԻ ՊԱՏԻՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆՍ ՍԱՆԵՐՈՒԽ

ՆՈՐ ՏԱՐԻՈՅ ԵՒ Ս. ԾՆՆԴԵԱՆ ԱԼԹԻՒ

Ուրբար, 8 Յունիուար 1971 կ. ե. ժամը 7ին, տեղի ունեցած Ընդունելուրին-Թէյասեղան, ի պատիւ Հ. Բ. Ը. Միուրեան Յովակիմեան սաներուն, Նոր Տարւոյ եւ Ս. Ծնունդի առթիւ, Միուրեան յարկեց ներս:

Սոյն ընդունելուրեան ներկայ էին Հ. Բ. Ը. Միուրեան Գանիրեի Մասնակիուդի Աւենապետ Պր. Հայկազոյն Քիւրբնեան, Նուպարեան Ազգ՝ Վարժարանի Տնօրեւ, Պր. Տիգրան Պապիկեան եւ կարգ մը վարչական անդամներ, աշխատակիցներ եւ Յովակիմեան բոլոր սաները:

Գանիրեի Հ. Բ. Ը. Միուրեան Քարտուղար՝ Պր. Աւետիս Մովսեսեան բացման խօսքը կատարելէ ետք, հրամիրեց Տիար Աւտենապետը: Ան հաղորդեց քանի մը խրուտականեր Միուրեանս սաներուն, նաև մաղրելով Նոր Տարին եւ Ս. Ծնունդը, ըստ, թէ 1971ի տարեշրջանն սկսեալ

պետք է վերակազմել «Երիտասարդաց Միուրինը»: Ներկաները սիրով ընդառաջեցին Աւետապետին առաջարկը:

Պր. Հայկազոյն Քիւրբնեանի այս խանդավառ խօսքերէն ետք, յաջորդաբար խօսք առ.ին Պր. Հայկ Իրաւտեան եւ Պր. Երուանի Թաշճնեան ինչպէս նաև Պր. Տիգրան Պապիկեան, որոնք եսս բացատրեցին Հ. Բ. Ը. Միուրեան ըրած զոհողուրիսներուն մասին եւ մաղրեցին փայլուն տարի մը՝ դպրոցական կեանքեն ներս: Այս խօսքերէն զգացւած, սաներուն կողմէ խօսք առաւ Պր. Ժողեա Հաներեան եւ շնորհակալուրին յայտնեց բոլոր անոնց որոնք կը տրնին վասն Հ. Բ. Ը. Միուրեան:

Այս զերմ մթնոլորտը վերջ գտաւ Պր. Աւետիս Մովսեսեանի փակման խօսով:

ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

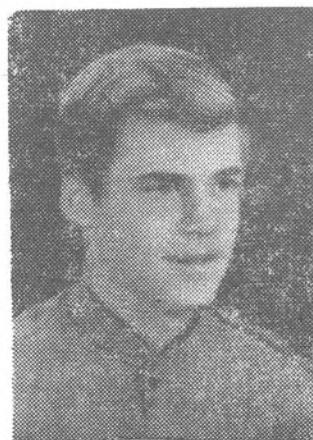
Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ 1969 - 1970 ՏԱՐԵՇՐՋԱՆԻ ՃՐՁԱՆԱՒԱՐՏԵՐԸ

Ուրախութեամբ կը Տեղեկանալի, որ 1969-70 տարեշրջանին, Միուրինս ունեցած է Յովակիմեան սաներէն՝ երեք շրջանաւարտներ, որոնք փայլուն յաջողութեամբ աւարտած են «Տոն Պոստ» արհեստագիտական վարժարանը:

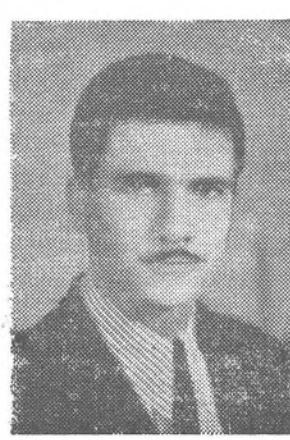
«Տեղեկատու» պարբերակը ցերմօրէն կը շնորհաւորէ շրջանաւարտ մեր սաները եւ կը մաղրէ իրենց փայլուն ասպարեզ մը: Նաև լրան հաւատարին զաւակներ Հ. Բ. Ը. Միուրեան: Երեք շրջանաւարտներն են:

Նշան Գարգայեան

Վահակ Կեկինովեան

Սարգիս Միւնինեան

«ՓԱՌՈՔ Ի ԲԱՐՁՐԻՆՄ»

ՎԱՂԱՐՃԱԿ ՆՈՐԵՆՑ

...Արդ, եկիք կես դարի կատարից՝
Աւել Արարատ սրբազն ասրից,
Մեր դրօյնի և գերբով ողի առած,
Դիմելիք մեր փոքրաւած,
Սակայն մեծախորհուրդ Հայաստանը վերածին,
Փառաբանելիք մեր բախտը նորից,
Մեր մեծազործութիւնն անձայտածիր... .

ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ
Ավելանարդային Մարդուն մեր դարի,
Հյունապրին եւ կառուցողին մեր պետութեան,
Հակային Գործի, Պայտարի եւ Գաղափարի,
Մեր Առաջնորդին մշտակենդան:

ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ
Ազգերի այն մեծ եղայրութեան,
Որի մեջ մենք պաշտպանեազ ենի անխոցելի,
Դաշնակից՝ ուխտով յաւերժական,
Զինակից՝ բաշագեն, անփորձելի:

ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ
Նախորդներին մեր իրաւուն է տեսաւոյն,
Որ արինոն մատախուզի մեջ եւ խարխախինան
Գուման ուղին՝ մեզ փրկութեան ափ հանոյ,
ՓաՌՈՔ առաջին շինարարներին հայրենի սամ:

ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ
Մեր դրօյն եւ գերբին մեր պետական,
Որի վրայ Մասնակին սացան նոր խորհուրդ,
Երանի խորհրդակիցն եին մեր զոյութեան...
Հիմա՝ Պետութիւն եւ Ժողովուրդ:

ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ
Քե՛զ, Հայաստան, մեր մայր,
Մեր «Երկիր դրախտալայր»,
Դարաւոր թօռանն մեր շենչող,
Անձայտածիր աշխարհում
Մեր փոքրիկ եւ ծաղկեալ ածու,
Քեզ փաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ:

ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ
Քե՛զ, հայ ժողովուրդ,
Տառապանին մեջ անզամ մեծ,
Հնաւեաց եւ երիսասարդ,
Մայսոնդ, շինարար եւ գեղեցկապաշ,
ՓաՌՈՔ ողուդ միջ տնկուն եւ անիղծ,
Քո կամֆին, քո շամփին, քո հեռոսութեան,
Որ այս ցնծութիւնը մեզ պարզեւեց,
ՓաՌՈՔ Ի ԲԱՐՃՈՒՆԻ յափենից յափենան:

ԳԱՀԻՐԵՒ Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՆՈՐ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԿԱԶՄԸ

Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Միութեան Ընդհանուր Ժողովը ուեցի ունեցաւ Ուրբաթ, 26 Մարտ 1971-ին, նոյն օրը զումարուեցաւ արաջին նիստը, ուր ընտրեց իր գիւտանը հետեւալ ձեւով.

Տեսքը ՀԱՅԱԶՈՒՆԻ, ՔԻՒՐՔՃԵԱՆ,
ԺՈՐԺ ՄԻՔԱՅԵԼԵՍՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՏԵՂԿՃԵԱՆ
ՀԱՅԿ ԻՐԱՏԵՍՆ
ԻՐԱՒԱՆԴ ԹԱՇՃԵԱՆ
ՆՈՒՊԱՐ ՊԱԼԱԵԱՆ
ԺԱԳ ՄԵՍՈՐՈՊԵԱՆ

Ա. ՄԻԵՆԱՊԵՅ
Բ. Ա. ՄԻԵՆԱՊԵՅ
Ա. ՄԻԵՆԱՊԵՅ
Գ. Ա. ՄԻԵՆԱՊԵՅ
ԽՈՐԴՊԱԿԱՆ
» »
» »

ԵՐՈՒԱՆԴ ՍԻՄՈՆՕԾ ՈՉ ԵԽՍ Է

25 նոյեմբեր 1970ի առահօտեան իր բնակարանին մէջ մանկանացրեան կերեց յէտ կարճատես նիւանդուրեան Հ. Բ. Ը. Միուրեան տեղական Մասնախիդի Բ. Ատենապետ են Յովակիմեան Սանուց Յանձնախումբի անդամ, ինչպէս նաև Հ. Բ. Ը. Միուրեան Վերերան անդամ պր. Երուանդ Սիմոնօֆ:

Յուղարկաւորուրեան տիտոր արարութեան ժամանակակից առաջնաշահ է Արքայի պատուի պատուածութիւնը:

Պուրինը տեղի ունեցաւ 26 նոյեմբեր ժամը 11 ին. Սբ. Գրիգոր Լուսաւորիջ Եկեղեցւոյ մէջ, ուրկէ ողբացեալին մարմինը ամփոփեան Մարմինայի Ազգ. Գերեզմանատան ընտանեկան գամբարանին մէջ:

Հոծ սգակիրներու բազմուրին մը՝ բաղկացած ընկերներէ, բարեկամներէ, եւ զանազան ազգային գործիչներէ, փուրացած էին Եկեղեցի, իրենց վերջին տուրքը մատուցանելու համար:

Այս առքին ծաղկեպսակներ դրկած էին զանազան Միուրիններ, ինչպէս նաև զամբանականներ խօսեցան պայ. Վահագն Տեփոյեան, Յակոբ Համբիկեան, եւ Կարապետ Տէմիրնեան:

ԳՈՒՐԳԵՆ ԲՈՐԵԱՆ ՈՉ ԵԽՍ Է

Ցաւով տեղեկացանք. որ 14 Ապրիլ 1971ին Երեւանի մէջ մահացած է Ա. Հայաստանի Մշակոյթի նախարարի առաջին տեղակալ, բանաստեղծ և թատերագիր Գուրգեն Բորեան 55 տարեկան հասակին մէջ, խոր սուզի մատնելով համայն հայութիւնը:

Փառաշուրջ յուղարկաւորութիւնը կատարուած է Կիրակի 18 Ապրիլին, մամնակցութեամբ՝ Հայաստանի Պետական բոլոր բարձրաստիճան գեկավարներուն, արուեստագէտներուն, մշակոյթի ծառայողներուն ու հայ ժողովուրդին:

«Տեղեկատու» պարբերակը կը սգայ այս մէծ կորուսոր են իր խոր ցանակցուրինները կը յայտնէ իր բոլոր սգակիր պարագաներուն:

Ան ծնած է Գանիրէի մէջ 1907ին: Հայրենի գտատիարակուրին ստացած է Մանիսաւան, Գայուստեան եւ Թաշնեան վարժարաններուն մէջ, ապա յանձնած է Աղեքսանդրիոյ «Տօն Պուրօ» արմեստագիտական վարժարանը, ուրկէ յաջողուրեամբ անարտէ ետք, նետեած է Գանիրէի «Լեռնարտօ Տավինչյի» արուեստից վարժարանի գծագրուրեան դասընթացքներուն, որմէ վկայնած է իրքեւ նարտարապետ:

1924 քուն սկսեալ անդամակցած է Հ. Բ. Ը. Միուրեան եւ 1963ին մինչեւ իր մահը մաս կը կազմէր Գանիրէի Մասնաժողովին, ունենալով օգտակար գործունեուրին մը:

Ողբ Երուանդ Սիմոնօֆի մահով, ոչ միայն Հ. Բ. Ը. Միուրինը կը կորսնեն օգտակար ոյժ մը այս յարկեն ներս, այլ նաև Հայ Գեղարուեստափրաց Միուրինը, Գանիրէի Հայ Աղքատաց Հոգաբարձուրինը, ինչպէս նաև Հայ Բեմը՝ որոնց սրտովին նույիրուած էր ողբ. Երուանդ Սիմոնօֆ:

Սիրելի Ե. Սիմոնօֆ, գուն որ տառապեցար եղիպտանայ գաղուրին համար, բող նոգիդ խաղաղուրին գտնէ, նրուի եւ նողը թերեւ գայ վրադ: Յարգանք լիշտակիդ:

Ա. Մ.

Կորովի Նախագահ եւ մեծ ղեկավար ԿԱՄԱԼ ԱՊՏԵԼ ՆԱՍԵՐ ոչ եւս է

Զէ մոռցուած ու չի մոռցուիր Երկուշարթի, 28 Սեպտեմբեր 1970ի իրիկունը: Եգիպտացի ժողովուրդը և արար ամբողջ աշխարհը կը սպար, կ'ոզբար իր շատ սիրելի նախագահ՝ Կամալ Ապտէլ Նասէրի գառնաղէտ մահուան լուրը խմանալով:

Մեծ Առաջնորդը կը պատկանէր բուժանդակ աշխարհին, և խաղաղասէր մարդկութիւնն եր որ սպաց անխտիր:

Այո՛, թախիծի խոր զգացում մը համակած էր միլիոնաւոր արարներու սիրում մինչեւ այսօր:

Կամալ Ապտէլ Նասէր քաղաքական կեանքի պայքարի իր աննկուն տարիներուն յաջողած էր գուրս բերել Արարական Աշխարհը իր կղզիացած վիճակէն: Առ կրցած էր զերափոխէլ համակ զիմանշիքը, ուստի անցած տասնամբեակին Արեւմբտեան հոգատարութեան ներքեւ գըտ-

նուող արաբական երկիրները յաջորդաբար նուաճեցին իրենց անկախութիւնը և դարձան ինքնիշխան՝ Արաբական Հանրապետութիւններ: Արդարեւ զօրաւոր կազմ մը միջազգային քաղաքական կեանքէն ներս:

Ան միշտ կը մտածէր նոր ծրագիրներով բարգաւաճել իր երկիրը, մաքառելով բոլոր գժուարութիւններու գէմ և ուղեղային այս ծանր յոպնութեան՝ 52 տարեկանին միայն, բաժնուեցաւ իր հողէն:

Բայց գժբախտաբար ան իր աշքերը փակեց մեծ երազի ճամբուն վրայ: Փակեց աշքերը, առանց տեսնելու յափշտակուած հողամասերուն ազատագրումը:

Եւ սակայն այսօրուան նախագահ՝ Անուար Էլ Սատաթի քայլած ուղին, նոյն լուսերէն ուղին է, որ կ'ընթանար Կամալ Ապտէլ Նասէր, որուն միակ նպատակն եր գուրս քչել թշնամին և ազատագրել գըրաւուած հողամասերը:

Կամալ Ապտէլ Նասէրի անունը քանդակուած պիտի մնայ բոլորին հոգիներէն ներս և նոր ապագայ սերունդներու պաշտամունքի առարկան պիտի դառնայ, նաև պատմութիւնը իր փառաւոր էջերէն մէկը պիտի յատկացնէ այս աննկուն մարտիկին:

Մեռաւ Կամալ Ապտէլ Նասէր և սակայն կ'ապրի ու յաւէտ պիտի ապրի ան արար ժողովուրդին բերած իր մեծ ծառայութիւններուն, իր մեծ զոհողութիւններուն և իր թողած անջնջելի յիշատակներուն չնորհիւ:

Ու այս տխուր առթիւ թող մեր ալ բաղձանքը ըլլայ, որ Տէրը հանգիստ շընողիէ իր աճիւններուն:

ԱԻԵՑԻՍ ՄՈՎԱԿԵՍԵԱՆ

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼԸ

ՅՈՒՇԱՐԱՐ - ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Պատումաբերք Հ. Բ. Ը. Միութեան
Հիմնադիր՝ Պողոս փառա Նուպար

HOOSHARAR - Անգլիերէն Հրատարակութիւն

Հասցէ. — Armenian General Benevolent Union

109, East 40th Street

New - York N. Y. 10016.

ՆՈՐ ՇԻՆԱՐԱՐ

Հրատարակութիւն Հ. Բ. Ը. Միութեան Եւրոպայի
Երջանակային Կեդրոնական Յանձնաժողովի.

Հասցէ. — 11, Squar Abbondi Paris 6me FRANCE

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Հրատարակութիւն Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Միութեան
Հասցէ. — 15, Էմաս Էլ Տի փողոց — Գահիրէ
Փուտարկո 717

ԽՕՍՆԱԿ

Պատումաբերք Հ. Բ. Ը. Միութեան Լիբանանի
Երջանակային Յանձնաժողովի
Հասցէ. — Նամակատուփ 715, Պէյրուք.

Հ. Բ. Ը. Միութիւն – ԳԱՅԻՐԵ

Գահիրեի Հ. Բ. Ը. Միութիւնը հանոյքն ունի տեղեկացնելու պատուարժան հանրութեան բէ, իր հիմնած

ԵԱԳՈՒՊ ԱՐԹԻՆ

գրադարանը որ կը գործէ 1958էն ի վեր, իր տրամադրութեան տակ ունի գրական, պատմական, գեղարուեստական, կրօնական և բանասիրական, ինչպէս նաև ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ գիրքերու նոխ մքերը մը, որմէ կրնան օգտուիլ մեր ընթերցասէր անդամները և Գահիրեի հայութիւնը անխտիր, առանց որևէ վնարումի:

Վ. Ա. ՌԶՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՂԵԿԱՑՈՒՆ Վճարովի ՀԷ

Շնորհակալութեամբ կ'ընդունինք նույնական, մեր այս ձեռնարկը աւելի նոխ և շահեկան ընծայելու համար:

— Առանալու համար դիմել խմբագրութեանս,
15, Էմաս Էլ Տին փողոց Ա. յարկ — Գահիրէ

رقم الایداع بدار الكتب ٦١٣